

[Elmquist.]

ninger til Spørgsmaalet om Muligheden for, at Dødsstraffen kan virke afskrækkende. Jeg vil gerne her understrege, at der er ikke en eneste, der har godtgjort, at Muligheden ikke er til Stede for, at Dødsstraffen kan virke afskrækkende, ikke en eneste har ført noget Bevis for, at det ikke er Tilfældet. Den ærede Ordfører har udtalt følgende:

„Min Betragtning er i al Korthed den, at Dødsstraffen herhjemme i Realiteten er afskaffet; den er ikke fuldbyrdet siden 1892; dens generalpræventive Virkning, som er dens værdifuldeste, er knyttet netop til Fuldbyrdelsen og derfor bortfaldet herhjemme.“

Altsaa: Her foreligger den ærede Ordførers Udtalelse for, at han kan tænke sig, at Dødsstraffen kan virke afskrækkende, hvis den anvendes. Det er dog en Indrømmelse. Maa jeg dertil føje, at naar den ærede Ordfører gør denne Indrømmelse, er han faktisk dermed enig med mig, for jeg ønsker den jo anvendt i enkelte særlig frygtelige Tilfælde. Hvis den anvendes i saadanne frygtelige Tilfælde, er den ærede Ordfører altsaa enig med mig i, at saa er Muligheden til Stede for, at den kan virke afskrækkende. Det, den ærede Ordfører støtter sig paa i Henseende til, at den ikke kan virke afskrækkende, er dernæst, at den ikke har været anvendt i 40 Aar. Men hvorfra ved den ærede Ordfører, at Muligheden for, at den kan anvendes i en given Situation, ikke kan virke afskrækkende? Man kan ikke bestride dette, man kan i hvert Fald ikke bevise det modsatte. Men naar denne Mulighed er til Stede, forstaar jeg ikke, hvorfor man vil af med denne Straf.

Den højtærede Justitsminister er en Modstander af at anvende denne Straf; derom er der vist ingen Tvivl. Men maa jeg ikke spørge den højtærede Minister: hvad har den højtærede Minister imod, at den staar i Straffeloven, naar den ikke anvendes? Hvad Skade mener den højtærede Justitsminister, at der kan voldes derved? Hvad Skade voldes der ved, at den staar i Loven, naar den højtærede Justitsminister ikke vil have den anvendt og heller ikke mener, den vil blive anvendt? Den højtærede Justitsminister er da vel ikke bange for, at den skal blive anvendt? (*Justitsministeren* [Zahle]: Jo, naar den staar der!). Nu har jeg den højtærede Justitsministers Indrømmelse af, at han kan tænke sig, at den kan blive anvendt, naar den staar der. Altsaa, den højtærede Justitsminister er ængstelig for, at den skal blive anvendt, naar den staar i Loven. Maa jeg saa spørge:

naar Landets øverste juridiske Myndighed er ængstelig for, at Muligheden skal være til Stede for, at denne Straf anvendes, naar den staar i Loven, mon saa ikke de Herrer Mordere har Grund til at være ængstelige for det? for det er faktisk det, som ligger opklaret nu, at Justitsministeren siger: det, at den staar i Loven, indeholder Fare for, at nogen kan anvende den. Men naar altsaa denne Ængstelse er til Stede hos den højtærede Justitsminister, forstaar jeg langt mindre, hvorfor man skal stryge denne Straf.

Jeg vil til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sige, at jeg tror ikke, jeg kan komme ind paa en dybere Diskussion med det ærede Medlem. Jeg nærer i høj Grad Beundring for det ærede Medlems store Evner til skønt ikke Jurist at sætte sig ind i disse store, omfattende juridiske Lovarbejder, men jeg kan ikke diskutere med det ærede Medlem, naar det ærede Medlem hævder, som han gjorde i Gaar, at Samfundet gør sig til eet med Forbryderen, naar Samfundet anvender Dødsstraffen. Jeg synes, man kommer for langt ud, naar man siger, at Samfundet ved at anvende Dødsstraffen overfor den Mand, der har skændet og myrdet en lille Pige, begaar en lige saa stor Forbrydelse som den Morder, der har begaaet Ugerningen. Det var det, det ærede Medlem var inde paa i Gaar. Jeg synes, det er at komme saa langt ud i Diskussionen, at paa den Basis kan man ikke føre den.

Jeg vil slutte, hvad jeg her ved denne Lejlighed har fremført, med at gentage, at Faren for Justitsmord efter min Mening ikke er til Stede. Der er intet Bevis ført for, at Dødsstraffens Anvendelse ikke kan virke afskrækkende, tværtimod, det ærede Medlem Hr. Pürschel mener, den *kan* virke afskrækkende, hvis den bliver effektueret, og den højtærede Justitsminister mener, at det er uheldigt at have den, fordi der kan være en anden senere Justitsminister, der bruger den. Den højtærede Justitsminister mener altsaa ikke, Anvendelse er udelukket. Der er videre intet Bevis ført for; at blot dens Tilstedeværelse i Straffeloven, blot Muligheden for, at Staten kan bruge denne Bestemmelse, ikke kan have en afskrækkende Virkning, saaledes som jeg lige har anført. Men naar det er Tilfældet, forstaar jeg ikke, hvorfor man da absolut vil afskaffe den, og hvorfor man absolut vil gaa til at give Morderne den Garanti paa Forhaand, at de ikke behøver at være bange for selv at miste deres Liv. Jeg forstaar det ikke, og jeg vil tilføje, jeg tror ikke, at den